

A gyógyszerészképzés neves tanárai a 125 éve alakult kolozsvári Ferencz József Tudományegyetemen

Dr. Péter H. Mária

A kolozsvári Ferencz József Tudományegyetem alapításának 125. évfordulója alkalmából a szerző tájékoztatást ad az egyetem gyógyszerészképzésének kezdetéről. Megemlékezik azokról a neves gyógyszerész oktatókról, akik a képzés megalapozásából jelentős részt vállaltak. Röviden kitér a gyógyszerész-doktor képzés és a hallgatói létszám változásainak ismertetésére is.

Magyarország második egyeteme 1872-ben nyitotta meg kapuit Kolozsváron. 1881-től a Ferencz József Tudományegyetem (FJTE) nevet viselte. Az 1919 évi hatalomváltást követően az egyetem Szegedre települt át és 1940-ig nevét megtartva ott működött. Az 1940. október 19-én kiadott XXVIII. törvénycikk értelmében tért vissza Kolozsvárra és 1945. május 25-ig ott folytatta a tevékenységét. Az újabb rendszerváltás után az 1945. június 1-jei 407-es törvényrendelet Magyar előadásnyelvű Állami Tudományegyetem létesítését mondta ki, az 1945. december 11-i Kormányrendelet pedig Bolyai Tudományegyetem névvel ruházta fel. 1959 februárjában a szintén Kolozsváron működő román tannyelvű egyetemmel egyesítik Babes-Bolyai Tudományegyetem néven és ettől kezdve fokozatosan elsorvadt a magyar nyelvű oktatás.

E viharos múltú egyetem alapításának 125 éves évfordulója emlékére 1997 novemberében az MTA ünnepi ülést szervezett, ahol a hajdani egyetem bölcsész-, természettudományi-, matematikai-, jog- és államtudományi, valamint orvosi karának neves tudósairól, tanáraitól, volt diákjairól emlékeztek meg. E dolgozat célja emléket állítani a kolozsvári FJTE neves gyógyszerésztanárainak és hajdani gyógyszerészhallgatóinak, akik az egyetemes magyar gyógyszerészet hírnevét öregbítették.

A FJTE-en az indulás éveiben – az akkor érvényes törvények szerint – a gyógyszerészképzés a Matematika-Természettudományi- illetve az Orvosi Karon folyt 2 tanév keretében. Az első évben a TTK-n a gyógyszerészhallgatóknak az alaptantárgyakat neves természettudósok tanították: *Kanitz Ágost* a növénytant, *Apáthy István* majd *Entz Géza* az állattant, *Koch Antal* majd *Szádeczky Gyula* az ásványtant, *Abi Antal* a természettant (a fizikát), *Fleischer Antal* majd *Fabinyi Rudolf* a kémiai tantárgyakat. A második tanévben az Orvosi Kar keretében a

gyógyszerismeret először *Ajtai Kovách Sándor* a gyógyszer-tanára, majd *Lőte József* és végül *Jakabházy Zsigmond* tanította, akinek 1913-ban jelent meg Kolozsváron *Id. Issekutz Béla* társszerzővel írt, „*A gyógyszerismeret tankönyve*” című munkája 2 kötetben, és évtizedeken át szolgált a gyógyszerészhallgatók oktatására is [4]. A később bevezetett közegészségtan tanárai először *Rózsahegyi Aladár*; majd *Purjesz Zsigmond* és *Kenyeres Balázs* voltak [6].

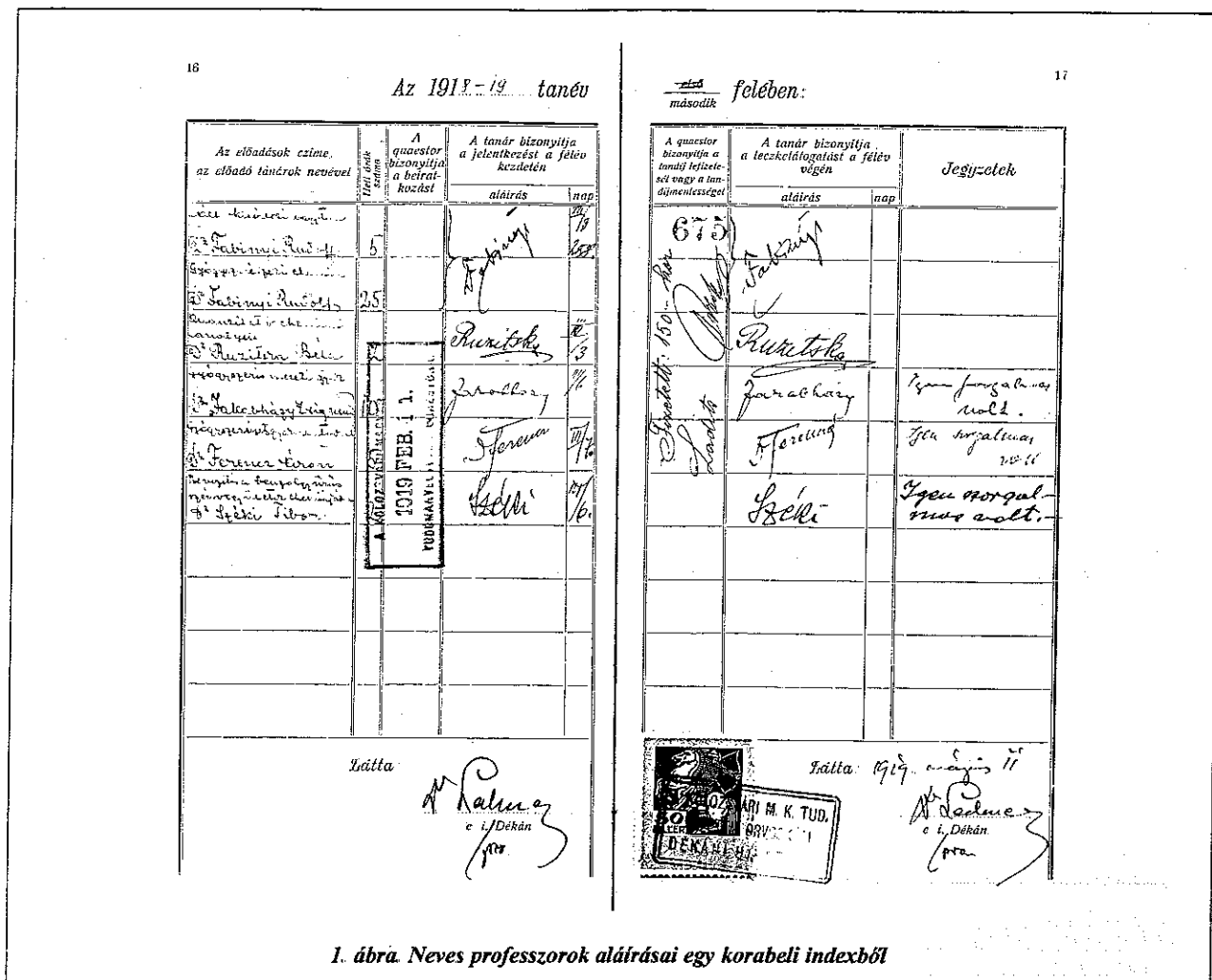
A Vegytani Intézet keretében nemcsak elemző- és szer- ves kémiát tanítottak, hanem gyógyszerészeti vegytant is. A tanszék megszervezése *Fleischer Antal* (1845. július 19., Kecskemét – 1877. november 28., Kolozsvár) nevéhez fűződik, aki Budapesten *Than Károly* mellett volt tanársegéd és 1868-ban szerezte meg a gyógyszerészeti doktori címet, majd eredményes tudományos munkássága elismerése jeléül 1872-ben nevezték ki Kolozsvárra a felállítandó vegytani tanszék nyilvános rendes tanárává. 1875-től a Magyar Gyógyszerész Egylet is tiszteletbeli taggá választotta. Korai halála miatt csak alig pár évet taníthatott [13], utódja *Fabinyi Rudolf* (1849. május 30. Jolsva – 1920. március 8., Budapest) lett, aki 1875-ben a budapesti egyetemen nyert tanári és vegyészdoktori oklevelet. Előbb Budapesten, majd Kolozsváron a szerves vegytan magántanára, a gyógyszerészgyakornoki tanfolyam előadója és vizsgáztatója volt. 1900-ban jelent meg Kolozsváron *Bevezetés az elméleti kémiába* címen egyetemi előadásainak anyaga. Tudományos munkásságának elismerésül az MTA 1891-ben levelező-, 1915-ben rendes tagjává választotta.

1884-től intézetében dolgozott *Nyiredy Géza* (1861. április 20., Nagyajta – 1914. június 11., Kolozsvár), aki már a FJTE-n kapott 1886-ban tanári-, majd 1889-ben vegyészdoktori címet. Az 1888/89-es tanévtől kezdődően ta-

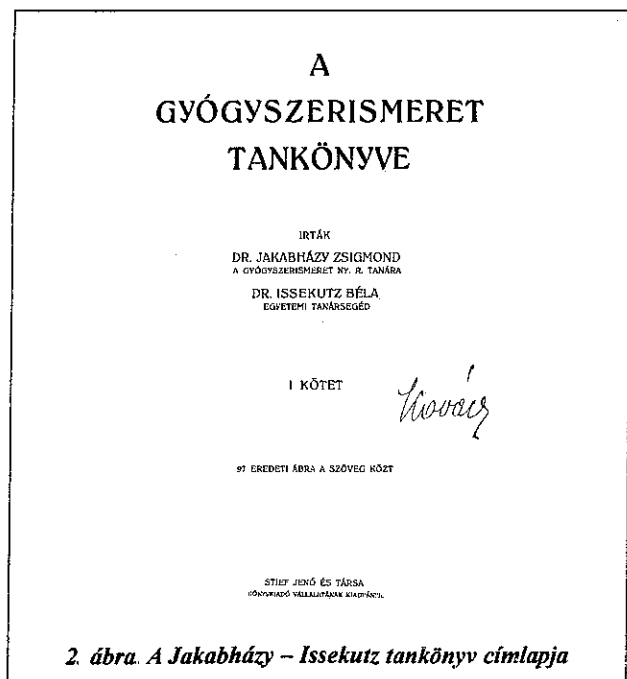
I. táblázat

A kolozsvári magyar nyelvű egyetemi gyógyszerészképzés

Időszak	Hely	Elnevezés		Tanulmányi idő	Megjegyzés
		Intézmény	Kar		
1872–1919	Kolozsvár	Ferencz József Tudományegyetem	Term. Tud.-i és Orvosi Kar	2 év	Szegeden folytatódott
1940–1944	Kolozsvár	Ferencz József Tudományegyetem	Term. Tud.-i és Orvosi Kar	2 év	Szegedről visszatért
1946–1947	Kolozsvár	Bolyai Tudományegyetem	Term. Tud.-i Kar H.-szak	2 év	1948-tól Marosvásárhelyen

1. ábra. Neves professzorok aláírásai egy korabeli indexből

2. ábra. A Jakabházy – Issekutz tankönyv címlapja

nította a gyógyszerészhallgatókat. Bár ő is vegyészi képzéssel rendelkezett, Erdélyben mégis őt tekintették a „gyógyszerészek atyjá”-nak, mivel 27 éven át vezette a gyógyszerészhallgatók tanfolyamot és szülői gondoskodással őrködött tanítványai felett. 1891 és 1911 között

számos kézikönyve, tankönyve több kiadásban jelent meg, közleményeit pedig a *Gyógyszerészi Hetilap*, az *Orvostudományi Értesítő*, a *Növénytan Lapok*, a *Vegytani Lapok* és más ismeretterjesztő kiadványok közölték. Az egyesületi életben is aktív szerepet vállalt. Tagjává választotta a Magyar Gyógyszerészek Egyesülete, a Magyar Természettudományi Társulat és az Erdélyi Múzeum-Egyesület is. Gyógyszerészeti oktatói munkáján kívül 1890-től a kolozsvári Unitárius Főgimnázium tanára, sőt rövid ideig igazgatója is volt [17].

Az első gyógyszerész, aki a FJTE-n a gyógyszerész-képzésbe bekapcsolódott *Hintz György* (1839. április 10., Kolozsvár – 1890. február 20., Kolozsvár) volt. Gyógyszerészi oklevelét 1862-ben Bécsben, a doktori címét ugyanott 1863-ban szerezte. Ezután hazatért szülővárosába és átvette a dédnagyapja, *Mauksch Tóbiás* által a család birtokába került patika vezetését. 1872-ben a gyógyszerészet előadója lett a FJTE Orvosi Karán, majd 1884-ben magántanárrá habilitáltak. Ő volt az első gyógyszerész magyarországi viszonylatban, akit az Orvosi Kar magántanárrá fogadott. Az 1983/84-es tanévben elsőként „gyógyszerészi műtan” előadásokat és „vénykészítési gyakorlatokat” tartott a Gyógyszertani Intézet „receptúrai dolgozójá”-ban, amit még *Bókay Árpád* állíttatott fel. A kolozsvári gyógyszerészhallgatók tanfolyam munkájába is bekapcsolódott, majd annak vezetője és vizsgáztatója lett. 1884–85-ben írta meg 261 oldalas jegyzetét, ami elő-

adásainak anyagát képezte, ez azonban csak kéziratban maradt. Közleményei a *Gyógyszerészi Hetilapban*, a *Gyógyszerészi Közlönyben*, a *Vegyteni Lapokban* jelentek meg. Az egyesületi életben is tevékenyen részt vett. Elnöke volt az Országos Gyógyszerész Egyesület kolozsvári testületének és már 1884-ben javaslatot tett a gyógyszerészi kamara megalapítására. Számos közigazgatási, közegészségügyi, egyházi és gazdasági bizottságban tisztséget vállalt. Halálával a „gyógyszerészi műtan és vénységiztetés” oktatása megszakadt, és csak 3 év után folytatta azt *Issekutz Hugó* [16].

Issekutz Hugó (1855. június 19., Székelyudvarhely – 1915. július 23., Kolozsvár) gyógyszerészi oklevelét már a FJTE-en szerezte 1881-ben, doktori címét ugyanitt 1882-ben a „Tanulmányok a naftalinnak többszörös helyettesítése által nyert származékairól” című értekezésével. Ezután *Lóte József* professzor mellett dolgozott az Általános Kór- és Gyógytani Intézetben. 1892-ben magántanárként habilitáltak, ettől kezdve a gyógyszerészi műtan előadója lett. 1902-ben egyetemi gyógyszerésznek nevezték ki. Ebben a minőségében 1904-ben megalapítja az első egyetemi gyógyszerertart Magyarországon, melynek igazgatója volt haláláig [1, 7]. Közben, 1914–15-ben a gyakornoki tanfolyam előadója és vezetőtanára is volt. Szakmai tevékenysége sokoldalú volt. 1886-ban jelent meg *Gyógyszerészműtan és gyógyszerészi vegytan, különös tekintettel a Magyar Gyógyszerkönyvre* című munkája, majd 1895-ben a *Gyógyszerészműtan* című tankönyve, amit *Jakabházy Zsigmond*-dal és *Nyiredy Géza*-val együtt írt [5].

Orient Gyula (1869. október 21., Nagybecskö – 1940. október 9., Kolozsvár) gyógyszerészeti tanulmányait a budapesti tudományegyetemen végezte, ahol 1891-ben kapott oklevelet. Ezután még egy évig Than Károly intézetében maradt, majd Csetneken vásárolt patikát. 1898-ban jött Kolozsvárra *Fabinyi Rudolf* intézetébe, ahol „A nátrium-joginsinát alkalmazása a boranalízisben” című doktori értekezése alapján 1900-ban kapott doktori címet. Bekapcsolódott a gyógyszerészképzésbe, a gyakornoki tanfolyamba és közben beiratkozott az Orvosi Karra is. 1906-ban orvosi diplomát, 1909-ben pedig tisztiorvosi képesítést nyert. Gyakorló orvosként is dolgozott, de mindvégig kitarított a gyógyszerészet mellett. 1918-ban gyógyszerészi kémiből magántanárként habilitáltak [15].

Sokoldalú tevékenysége mellett könyveket is írt. Két kiadásban (1902 és 1907) jelent meg a gyakornokok részére írt *Gyógyszerészi műtan*, majd 1918-ban a *Kísérleti kémia alapvonalai* című könyve.

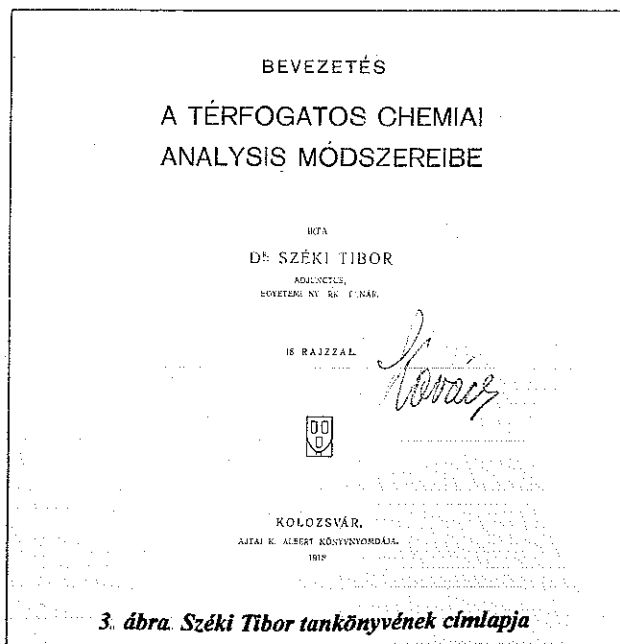
1919 után nem települt át az egyetemmel, hanem Kolozsváron maradt és 1920-tól bekapcsolódott a román nyelvű orvos- és gyógyszerészképzésbe. Az I. Ferdinand Egyetemen a *Toxikológia és biológiai analízis* c. tárgyat adta elő és ekkor jelent meg román nyelven *Toxicologia* c. könyvének I. kötete. 1935-ben vonult nyugdíjba [11].

Az oktatói és gyakorló orvosi munkán kívül jelentős volt érdeklődése a gyógyszerészettörténet iránt. *Az erdélyi és bánáti gyógyszerészet története* című dokumentumértékű munkáján kívül (1926), ebből a tárgykörből, több monográfiája és füzete jelent meg. 27 évi gyűjtőmunkája

eredményeképpen megalapozta a kolozsvári Gyógyszerészeti Múzeumot, ami a hajdani *HINTZ*-patikában talált otthonra [2]. Folyóiratokat is szerkesztett (*Archiva Farmaceutica – Gyógyszerészeti Archivum, Revista Stomatologica*) és az egyesületi életben is aktívan részt vett [8, 12].

Széki Tibor (1879. április 18., Kolozsvár – 1950. december 4. Budapest) gyógyszerészcsaládból származott, gyakornoki éveit apja kolozsvári Mátyás királyhoz címzett patikájában töltötte. Gyógyszerészi oklevelét a FJTE-en 1900-ban, gyógyszerészdoktori diplomát 1901-ben, vegyészdoktorátust 1902-ben szerezte. Értekezései a di-ortocumar-keton, illetve az egyszerű ceracidin előállítására vonatkoztak. *Fabinyi* intézetének volt a munkatársa. 1907-ben magántanárként habilitáltak a benzolgyűrűs vegyületek kémiaja tárgykörből, 1917-ben címzetes nyilvános rendkívüli tanári címet kapott. Közben a gyakornoki tanfolyam előadója is volt. 1918-ban jelent meg első tankönyve *Térfogatos kémiai analízis* címen.

A FJTE áttelepülését egy ideig nem követte, hanem 2 évig a családi patikában dolgozott. *Fabinyi* halála után meghívást kapott Szegedre, ahol nyilvános rendes tanárként nevezték ki és megbízták az I. számú Vegytani Intézet vezetésével. Később az intézet a Szerves Kémiai Tanszék elnevezést kapta. 1922-től 1935-ig volt tanszékvezető. Szegedi működése alatt a Természettudományi Kar dékánja, majd prodékánja illetve az egyetem rektori tisztjét is ellátta. 1934-ben meghívást kapott a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemre az I. számú Kémiai Intézet vezetésére. Az intézet nevét később (1939) Szerves és Gyógyszerészi Kémiai Intézetre változtatta. Kezdeményező, fontos szerepe volt a magyarországi szerves kémiai oktatás megszervezésében. Tevékenyen részt vett a gyógyszerészi közéletben is, a Magyar Gyógyszerésztudományi Társaságban előbb alelnök, majd elnök volt. A Magyar Kémikusok Egyesületének első tisztikarában a titkári tiszteletet töltötte be és az 1910-ben beindult lapjának, a Magyar Chemikusok Lapjának felelős szerkesztője volt.

3. ábra. Széki Tibor tankönyvének címlapja

Ferencz Áron Nagyajtán (Háromszékmegye) született 1880. október 15-én. A kolozsvári Unitárius Kollégiumban érettségizett. Gyógyszerészi oklevelet a FJTE-n 1903-ban kapott, doktori címét 1906-ban az Aristolochia clematitis szövettanáról és kémiájáról írt értekezésével nyerte el. *Issekutz Hugó* javaslatára 1903-tól kinevezték a felállítandó egyetemi gyógyszerertárhoz, előbb tanársegédnek, majd gyógyszerertári vegyésznek. 1915-ben Issekutz Hugó halála után megbízást kapott a gyógyszerertár vezetésére, 1916-ban magántanárrá habilitálták. Közben a gyakornoki tanfolyam tanára volt. Az egyetemi gyógyszerertárat 1919. október 1-jéig vezette, amíg az a FJTE keretében működött [1, 7]. Nem követte az egyetemet Szegedre, Kolozsváron maradt. Különböző vegyészeti és drogáru laboratóriumokban dolgozott, majd 1930-tól 1938-ig bérbe vette a kolozsvári „Meváltó” gyógyszerertárat. 1920 és 1928 között a Kolozsváron megjelent román-magyar nyelvű szaklapok (*Pharmacia-Gyógyszerész Újság és a Revista Farmaciei Gyógyszerészi Folyóirat*) szerkesztő-ségi főmunkatársa volt [12].

A FJTE-nek Kolozsvárra való visszatelepülése után már az 1941/42-es tanév II. félévében újonnan megbízták az egyetemi gyógyszerertár vezetésével. Az Orvosi Karon előadásokat tartott Gyógyszerészeti kutatások címen és gyógyszerkészítési gyakorlatokat vezetett orvostanhallga-

tóknak és doktoranduszoknak. A Természettudományi Karon pedig 1943-ban, mint magántanár kinevezést kapott. Bevezetés a gyógyszerészi hivatásba című előadások megtartására [18].

Tevékenysége sokoldalú volt, számos dolgot közölt és az egyesületi életben is részt vett. Az erdélyi gyógyszerésztársadalom sokra becsült, nagy tudású, segítőkész, megbízható tagja volt. Sajnos 1945. utáni tevékenységéről és haláláról még nincs adatunk, csupán annyit tudunk, hogy 1950–51-ben még közölt dolgot az *A Gyógyszerész* hasábjain.

Dávid Lajos (1889. október 19., Kézdivásárhely – 1962. augusztus 30., Szeged) középiskoláit szülővárosában végezte és ugyanitt gyakornokoskodott *Jancsó Géza* patikájában. A gyakornoki vizsgát Kolozsváron tette le 1909-ben, majd 1910-től az egyetemi gyógyszerertárban dolgozott, miközben egyetemi tanulmányait végezte. Oklevelet 1911-ben kapott, gyógyszerészdoktori fokozatot pedig 1913-ban a *Hydrastis canadensis* gyökere és kivonatai hidrastin-tartalmának meghatározásával foglalkozó értekezésével nyerte el. 1918-tól 1919. október 1-jéig gyógyszerertári vegyész Ferencz Áron mellett. Ezután követte az egyetemet és a gyógyszerertár kitepedését Szegedre, ahol az új egyetemi gyógyszerertár felállításával bízták meg. A gyógyszerertár 1922. január 7-én kezdte meg műkö-

II. táblázat

A kolozsvári magyar nyelvű egyetemi gyógyszerészképzést megalapozó tanárok

Sorszám	Név	időszak	Oktató tárgykör	Tankönyv-jegyzet	
1.	Fabinyi Rudolf	1878–1919	szerves-, elemző- és gyógyszerészeti vegytan	Bevezetés az elméleti kémiába	(1900)
2.	Nyiredy Géza	1888–1914	gyógyszerismeret	Mennyiségi elemzés Térfogati elemző vegytan Minőleges elemző vegytan Gyógyszerismeret* Titrimetria Szerveskémia	(1891) (1892) (1894) (1895) (1905) (1908)
3.	Jakabházy Zsigmond	1899–1919	gyógyszerertan gyógyszerismeret	A gyógyszerismeret tankönyve I–II Gyógyszerismeret*	(1913) (1895)
4.	Hintz György	1872–1891	gyógyszerészeti műtan vénykészítéstan		
5.	Issekutz Hugó	1882–1915	gyógyszerészeti műtan vénykészítéstan Egyetemi gyógyszerertár	Gyógyszerismeret és gyógyszerészeti vegytan Gyógyszerismeret*	(1886) (1895)
6.	Orient Gyula	1898–1919	gyógyszerészeti műtan gyógyszerészeti kémiai	Gyógyszerészeti műtan Orvosi receptek kellékei Kísérleti kémia alapvonalai	(1902, 1907) (1914) (1918)
7.	Széki Tibor	1901–1919	szerves kémia kémiai analízis	Térfogatos kémiai analízis	(1918)
8.	Ferencz Áron	1903–1919 1941–1943	Egyetemi gyógyszerertár gyógysz-i kutatások és vizsg gyógyszerkészítési gyak.		
9.	Dávid Lajos	1910–1919	Egyetemi gyógyszerertár gyakornoki tanfolyam		

*társszerző

dését, ugyanebben az évben magántanárrá habilitálták s ezzel megindult felfelé ívelő oktatói karrierje, tudományos tevékenysége 1958-ig, nyugdíjazásáig. Emléktábla, emlékérem és a Dávid-alapítvány jelzik, hogy maradandót alkotott. 48 évet oktatott, ebből 12 év a kolozsvári FJTE-hez kapcsolódik. Kiváló pedagógus volt, sohasem szakadt el a gyakorlattól. Minden munkáját, tettét a keresztényi felebaráti szeretet vezérelte [3, 10].

1872–1919 között a kolozsvári FJTE-en a gyógyszerészhallgatók száma változó volt [6]. Az első tanévben 5 hallgatóval indult a gyógyszerészképzés, később a számuk fokozatosan nőtt, egyes tanévekben meghaladta a százat (1910/11, 1912/13, és 1913/14), azonban az I. Világháborút követő években alig érte el a 20-as létszámot. A közel 50 éves kolozsvári gyógyszerészképzés eredményeképpen megnövekedett Erdélyben a gyógyszerészek száma, számosan patikát nyitottak és mindennapi munkájukkal az erdélyi lakosok egészségvédelmét szolgálták, ugyanakkor a kisebbségben maradt gyógyszerészek egyesületi életét felendítették.

A gyógyszerészképzés mellett a FJTE-en a gyógyszerész doktori képzés is beindult, ebben mind a Természet-tudományi-, mind az Orvosi kar intézetei és tanárai részt vettek. 1877-ben *Tomcsik József* gyógyszerész – aki *Fleischer* tanársegédje, majd az aranyosgyéresi patika tulajdonosa – volt az első, aki itt szerezte meg gyógyszerészdoktori címét. Őt követően 1919-ig még 65-en nyerték el doktori címüket. Az itt készült doktori értekezésekben 23 kémiai, 35 gyógyszer-tani ill. gyógyszerismereti témájú (8 tézis témája nem ismeretes). Témavezető profesz-szorok *Fabinyi Rudolf*, *Széki Tibor* ill. *Lőte József* és *Jakabházy Zsigmond* voltak [14]. Az eddig említettekén kívül sok erdélyi gyakorló gyógyszerész is megszerezte doktori címét. Így a kolozsvári patika tulajdonosok közül *Czetz Dénes* (1893), *ifj. Hintz György* (1897), *Cseresznyés Gyula* (1913), a nagyváradai *Rácz Dezső* (1905), a lugosi *Vértes Bódog* (1908), a marosvásárhelyi, később baróti *Jeney István* (1918) vagy a szintén Marosvásárhelyen dolgozó *Hintz Zoltán* (1908). Itt szerezte gyógyszerész oklevélét és doktori címét is bölöni *Mikó Gyula* (1912), aki később Debrecenben az egyetemi gyógyszer-tár megalapítója.

A kolozsvári FJTE 1872–1919 közti időszakát a felfelé ívelő oktatói és kutatói munka jellemezte. A visszatérését követő 1941–44-es rövid periódus, majd az ezután következő rendszerváltás nehéz helyzetbe juttatta az egyetemen folyó oktatói és tudományos munkát és ezeken kívül a magyar nyelvű gyógyszerészképzés is válságos helyzetbe került [9]. Megreformálása új szakaszt indított el 1948-ban a marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyászati Felsőoktatási Intézet keretén belül. Az 50 éve alapított önálló Gyógyászati Kart megalapozó tanárokról és az itt folyó

gyógyszerészképzésről külön dolgozatban szeretnénk beszámolni.

IRODALOM

1. *Ferenc Á. Dávid L.*: A Ferenc József Tudományegyetem Gyógyászati Intézet és Egyetemi Gyógyszertára története. Magyar Gyógyászattudományi Társaság Értesítője 13, 321–323 (1937).
2. *Izsák S.*: Orient Gyula (1869–1940) – a gyógyszerésztörténész. Orv. Szle (Marosvásárhely) 16, 442–444 (1970).
3. *Kedvessy Gy. Selmezy B. Mezey G. Kristó Nagy I.*: Emlékezés dr. Dávid Lajos születésének 100. évfordulóján. Gyógyászati és Gyógyszertári Szemle 34, 227–232 (1990).
4. *Lipták P.*: Jakabházy Zsigmond professzor születésének 70. évfordulójára. Magyar Gyógyászattudományi Társaság Értesítője 13, 250–252 (1937).
5. *Matolcsy M.*: Könyv- és irodalmi gyűjtemény magyarországi gyógyszerészeti munkákról. 1578–1909. Stephaneum nyomda Rt., Budapest, 1910.
6. *Márki S.*: A kolozsvári magyar királyi Ferenc József Tudományegyetem története és statisztikája. Ajtai K. Albert Könyvnyomdája, Kolozsvár, 1896.
7. *Mezey G.*: Az első magyar Egyetemi Gyógyszertár rövid története (Kolozsvár). Gyógyászattörténelmi Diárium III évf. 2 (10), 109–113 (1974).
8. *Nagy S.*: Dr. Orient Gyula. Rev. Farm. 3, (2), 1–4 (1925).
9. *Péter H. M.*: 120 éves a magyar nyelvű gyógyszerészképzés Erdélyben. Gyógyászati és Gyógyszertári Szemle 36, (12), 765–767 (1992).
10. *Péter H. M.*: Megemlékezés Dávid Lajos gyógyszerésztörténészről, Kézdivásárhely neves szülöttéről. Orvostudományi Értesítő, EME kiadása, Kolozsvár 65, 8–10 (1993).
11. *Péter H. M. Orient T.*: Megemlékezés Orient Gyula neves erdélyi gyógyszerésztörténészről és orvosról, születésének 125. évfordulójára. Orvostudományi Értesítő, EME kiadása, Kolozsvár 67, 38–41 (1995).
12. *Péter H. M.*: Gyógyászati időszakos kiadványok Erdélyben. Gyógyászati és Gyógyszertári Szemle 41, (7), 402–404 (1997).
13. *Végh A.*: Megemlékezés Széki Tiborról. Gyógyászati és Gyógyszertári Szemle 24, (9), 321–325 (1980).
14. *Zalai K.*: Theses in Pharmacy Presented between 1872–1918 at the University of Claudiopolis. Orvostört. Közl. 4. Suppl. 171–184 (1970).
15. *Zalai K. Orient T.*: Dr. Orient Gyula (1869–1940). Gyógyászati és Gyógyszertári Szemle 14, (8), 292–295 (1970).
16. *Zalai K.*: Hintz György gyógyszerészi műtani egyetemi előadásainak oktatási és tudománytörténelmi jelentősége. Gyógyászati és Gyógyszertári Szemle 21, (4), 145–150 (1977).
17. *Dr. Nyiredy Géza* (1861–1914). Gyógyászati és Gyógyszertári Szemle 25, (6), 216–218 (1981).
18. *A. M. Kir. Ferenc József Tudományegyetem évkönyve az 1940/41. tanévről.* Az Egyetem kiadása, Kolozsvár, 1942.

H. M. Péter: *Famous professors in the pharmacist education at the „Ferencz József” University, Kolozsvár, founded 125 years ago.*

On the occasion of the 125-th anniversary of the foundation of the „Ferencz József” University at Kolozsvár author gives informations about the beginning of pharmacist education.

She commemorates those famous pharmacist professors who had a significant role in development of education.

A short presentation is given on the postgraduate education and on the changes of the number of students